

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

רואה החשבון שהפך לחייל

מר פיטר קלמס

הוסמכתי באנגליה כרואה חשבון, ואחר כך התחלתי לעבוד בלונדון. בן דודי סטנלי קלמס - שכיום נושא את התואר הלורד קלמס - סידר עבורי משרה בתור סמנכ"ל כספים בחברת דיקסונס, שאותה ייסד אביו. בשעתו, הייתה זו עדיין חברה פרטית, אך אני הפכתי אותה לחברה ציבורית הנסחרת בבורסה, ומאז היא הפכה לאחת מרשתות השיווק הגדולות באירופה למוצרי חשמל ואלקטרוניקה.

בערך באותה תקופה, בשנות תש"כ (1960) המוקדמות, הגיע ללונדון הרב פייביש ווגל לשמש שליחו של הרבי. הוא ראה מודעה בנוגע ללידת בתי השלישית, פנינה, שפרסמתי בעיתון 'ג'ואיש כרוניקל', ויצר עמי קשר. בעקבות אותה פגישה נהיינו די מיוודים, ובתור מנהל פיננסי, סייעתי לו בהקמת התשתית לפעילות של חב"ד באנגליה. כתוצאה מהקשר בינינו, התקרבותי לחב"ד, ושלוש בנותיי הצעירות נרשמו לבתי ספר חב"ד, ובסופו של דבר גם נישאו לאברכים חסידי חב"ד, ששניים מהם משמשים שלוחים ברחבי העולם.

הרב ווגל כמובן שוחח איתי כל העת על אודות הרבי, והוא מאוד רצה שאפגש עמו. "פייביש", אמרתי לו, "אני מאמין לך שהרבי הוא אדם גדול. אולם, אין לי שום בעיות כלכליות או אישיות, ולכן, אין כל צורך שאגזול מזמנו של הרבי". תגובתו הייתה, "עשה זאת כטובה למעני", ואני נעתרתי.

במהלך היחידות הראשונה שלי שהתקיימה בשנת תשכ"ה (1965), שוחח עמי הרבי בעיקר על פעילותו של הרב ווגל, ועל כל מה שהיה כרוך בהקמתם וביסוסם של מוסדות חב"ד באנגליה. בהמשך לכך, ציין הרבי אבחנה חשובה מאוד; הוא הזכיר לי בנוגע לדרישה מאוד בסיסית ביותר בראיית חשבון - הצורך לשמור על איזון ברישומים: הטור הימני בספר החשבונות חייב להתאזן אל מול הטור השמאלי, וכך צריך שיהיה גם בחייו של יהודי. אכן, צריכה אמנם להיות גם פעילות בענייני מסחר וחולין, אולם הפעילות היהודית בלימוד ובמודעות צריכה להתאזן מולה ולהשתוות אליה. הרבי הזכיר גם כי בין תרי"ג המצוות יש מצוות 'קטנות' ו'גדולות', אך אם רוצים שהחשבון יצא מדויק, חייבים לקיים את כולן.

כשהתכוננתי לצאת שאל הרבי, "האם זה היה בסדר בתור פגישה ראשונה?" מה שבעיניי היה דרך כל כך חביבה לסיים את היחידות. אחר כך הוא בירך אותי ואת משפחתי, ואני יצאתי מחדרו חדר השראה. מיד התיישבתי לתעד בכתב את כל מה שאמר, כדי שאזכור את הדברים במדויק. זו הייתה ללא ספק פגישה מאוד

מיוחדת, והרבי היה שונה מכל אדם שפגשתי עד אז. בשנים הבאות הזדמן לי להיפגש עם ראש ממשלת אנגליה הגב' מרגרט תאצ'ר, הלורד רוטשילד ואחרים, אך אין כל ספק שהרבי נמצא במישור אחר לגמרי.

בשנת תשכ"ט (1969) חזרתי ליחידות נוספת. הפעם הגעתי כדי לדווח לרבי על היבטים כלכליים שונים של אגודת חב"ד באנגליה. הרבי האזין לדבריי עד הסוף, ואחר כך אמר, "עליך להיות יותר אגרסיבי במאמצי גיוס הכספים שלך. אתה זהיר מדי". כנראה הייתי אנגלי מדי, יותר מדי מנומס, ולא הצלחתי להעביר לאנשים את המסר שמטרה זו אמורה להיות בראש סדר העדיפויות שלהם. הרבי הדגיש שלא נגביל את גודל הכיתות ואת מספרן בגלל העדר מקורות מימון. "מכך יש להימנע בכל מחיר", הוא אמר. "אפילו כאשר אין כסף, אסור לדחות ולו תלמיד אחד. את הכסף אפשר לגייס אחר כך, אבל אם מחמיצים הזדמנות לחנך, זו אבידה נצחית".

היחידות השלישית, שהתקיימה בתשל"א (1971) הייתה מאורע דרמטי עבורנו. הגעתי, בלוויית אשתי, כדי לקבל את ברכתו של הרבי לתכניתנו לעלות לישראל. אחרי טירחה מרובה ומשא ומתן ממושך, הצלחתי לרכוש נכס יפהפה שהשקיף על העיר העתיקה בירושלים, מתוך אמונה שלמה שהדבר הנכון ביותר עבורנו יהיה

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

לעלות לארץ, במטרה לתרום לחיים היהודיים שם. כבר עשיתי גם הכנות נוספות - מצאתי אחד מהסגנים שיחליף אותי בדיקסונס, והשקעתי שנים כדי להכשיר אותו לכך. הכל היה מוכן. אשתי לא הייתה נלהבת באותה מידה כמוני, אך גם היא הסכימה לעמדתה שזהו הדבר הטוב ביותר עבור משפחתנו.

לפני היחידות עם הרבי כתבתי תזכיר מפורט בו הסברתי את התכנית שלי ואת הנימוקים באשר לחשיבות עשיית הצעד מבחינתנו, ומסרתי אותו דרך המזכירות של הרבי מבעוד מועד. הרבי קרא את התזכיר, ואחר כך אמר לי, "האם אתה רק רוצה את ברכתך, או שאתה מבקש לשמוע את חוות דעתך?"

כמובן שעניתי מיד, "כן, אני מבקש את חוות דעתך".

ואז נוכחתי לראות צד אחר באישיותו של הרבי - את הצד התקיף והבלתי מחויך. הוא אמר, "מכל בחינה שהיא, יהיה זה צעד לא נכון עבורך. אתה אינך פוליטיקאי, וישראל נשלטת בידי פוליטיקאים. ממילא, יכולת ההשפעה שלך שם והאפשרות להישגים של ממש, ילכו ויתמעטו מיום ליום. מאידך, יש לך תפקיד חשוב במקומך הנוכחי". המסר שלו היה מאוד ברור, "הישאר במקומך. אל תיסע". הטיעון המרכזי של הרבי היה שהתמזל מזולי להימצא במקום שבו יש לי היכולת לעשות טוב, ותהיה זו הזנחה פושעת מצדי לנטוש את משימתי שם.

כדוגמה הזכיר הרבי את יעקב הרצוג ששימש בשעתו מנכ"ל משרד ראש הממשלה בישראל, והוצע לו תפקיד הרב הראשי של אנגליה. הרבי שאל אותי, "איפה לדעתך תהיה לו השפעה רבה יותר?" התשובה הייתה ברורה - הייתה לו השפעה רבה יותר על החיים היהודיים בישראל בהישארות בזירה הפוליטית מאשר בקבלת משרת הכבוד של הרב הראשי. מצבי מקביל לשלו, אמר הרבי. יד ההשגחה זימנה לי להימצא במעמד גורלי שבו בכוחי להשפיע על חיי היהדות באנגליה, ובנוסף לכך היו לי יכולות מסוימות, שכולן מהוות חלק מה'חבילה' כביכול שהכין עבורי ה'. שם ביכולתי לתרום במידה הרבה ביותר, לא בישראל.

לא הייתי מרוצה ממה שאמר הרבי, וכתבתי אחר כך מכתב ארוך בו ניסיתי להפריך את טענותיו, תוך שאני מציין לנקודת אחרות שאליהן לא התייחס הרבי. למחרת בבוקר כבר הייתה תשובה מהרבי. הוא כתב, "סיבה חשובה נוספת (שאותה לא הזכרתי בגלל נוכחותה של אשתך) היא שכל אחד מאתנו גויס בידי ההשגחה האלוקית להילחם במערכה למען היהדות במקום מסוים, ואין זה מתאים שאיש צבא ייטוש את עמדתו, את כל אנשי הצבא שסביבו ואת הערים בגזרה שעליה הוא אמור להגן, רק משום שמצא (לדעתו) מקום אחר שבו המלחמה תהיה קלה יותר. זאת במיוחד כאשר הוא שר חמישים, שר מאות או שר אלפים. וקל להבין". הרבי המשיך עוד להסביר באריכות מדוע מה שאני מתכנן הוא בהחלט לא הדבר הנכון לעשות.

ככל שהדבר היה קשה עבורי, קיבלתי את עצתו ולא עלינו לישראל. כעבור שנה הגעתי שוב לפגוש את הרבי, ואחרי שעברנו על כל הנושאים שעל הפרק, אמר לי הרבי, "האם יש עוד משהו שעלינו לדון בו?"

הכוח לחבר באמת!
העולם זקוק לך ולתפילין שלך.
הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

"לא", ענית. "נדמה לי ששוחחנו על הכל".

אך הרבי דרבן אותי ואמר, "בפעם האחרונה דיברנו בנושא ישראל..."

"כמובן קיבלנו את עצת הרבי", השבתי, "אבל זה לא אומר שאבדה לנו אהבתנו לישראל".

"חס ושלום", קרא הרבי. "אפילו כאשר יהודי יושב בברוקלין, אין הוא מאבד את אהבתו לישראל!"

מר פיטר קלמס הוא איש עסקים מלונדון, אנגליה. הוא חיבר את הספר 'עצת הרבי תנח"ו בו תיעד את רשמיו מהמפגשים הרבים שהיו לו עם הרבי. הוא רואיין בחודש אולול תשס"ז (2007).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי

ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשט"ו (1955) — במכתב לרופא שעסק בחקר מחלת

הסרטן ל"ע, מעוררו הרבי על דבר חשיבותה של כל פעולה טובה לחיזוק ולהפצת התורה והמצוות, גם כזו הנראית פעוטה וזעירה. כהוכחה לכך מביא הרבי משל מתחום מחקרו של אותו רופא - שהמחלה הנ"ל מתחילה מכך שתא בודד גדל ומתרבה באופן חריג, עד כדי כך שאם לא ירסנו את המשך התפשטותו, הוא יחולל הרס וחורבן בכל התאים הסמוכים לו שבאותו איבר. ובהתאם לכלל ש'מרובה מידה טובה יותר ממידת פורענות', מובן שכאשר משקיעים מאמץ יוצא מגדר הרגיל בכיוון הטוב, הרי עשויה להיות לכך השפעה חיובית מרחיקת לכת על כל הסביבה.¹ כ"א בשבט

< תשט"ו (1955) — במכתב לרב דוד חנזין, מנהל רשת

בתי ספר חב"ד בארץ הקודש, מציע הרבי לאמץ את המנהג שנחל הצלחה רבה בבתי ספר בארצות הברית - לערוך בימים שלפני חג הפסח סדרים לדוגמה עבור התלמידים, כדי שעל ידי זה ייחקקו בזיכרונם המצוות והמנהגים השונים שאותם יש לקיים במהלך ליל הסדר. הרבי מדגיש כי מאחר שתלמידי בתי הספר של רשת חב"ד באים מרקעים שונים ומעדות שונות, יש להדגיש את הדברים היסודיים והעיקריים המשותפים לכל העדות, כך שכל אחד יוכל לקיים גם את מנהגי אבותיו.²

כ"ו בשבט

1 אגרות קודש, כרך יח, עמ' שלב
2 אגרות קודש, כרך יח, עמוד שנ

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org